

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

عبدالله امینی- کابل

۰۶ مارچ ۲۰۱۵

اردوی بی روحیه دولت مستعمراتی کابل

بارها ثابت شده است که اردوی یک کشور اشغال شده مانند افغانستان و عراق از خود اراده نداشته و فاقد شجاعت و روحیه جنگی می باشند. اردوی ویتنام جنوبی، افغانستان دوره خلق و پرچم، عراق و افغانستان اشغال شده توسط امپریالیسم امریکا می تواند مثال های عمده باشند. احساس میهن دوستی که یک جزء حتمی برای تربیه یک عسکر با غیرت است، در اردوی افغانستان وجود ندارد، زیرا عساکر می دانند که برای کشور خود نمی جنگند، بلکه بی جهت جان خود را برای منافع بادران اجنبی فدا می کنند. اینجاست، عساکر با وجدان فرار را بر قرار ترجیح می دهند و وظیفه را ترک می نمایند.

بعد از اشغال افغانستان در سال ۲۰۰۱ و تحمیل یک نظام وابسته به اجانب، دولت مستعمراتی کابل خواست که با کمک اشغالگران امریکائی و ناتو، اردو را از نو سروسامان دهد و یک قوت بزرگ نظامی به وجود آورد. اما نتیجه از آغاز معکوس بود، بدین معنی که تعداد فراریان بیشتر از تعداد استخدام شدگان تخمین شده است. گزارشات نشان می دهد که از ماه فیبروری تا ماه نومبر سال ۲۰۱۴، به تعداد ۱۵۰۰۰ تن وظیفه نظام را ترک گفته یا دوباره به خانه هایشان برگشته و یا این که به طالبان پیوسته اند. سه دلیل عمده در این خصوص وجود دارد: اول، تحقیر و توهین متداوم از جانب اشغالگران که احساس عساکر شریف را جریحه دار ساخته است. دوم، اعمال تبعیض و تعصب مذهبی و قومی از جانب صاحب منصبان افغان مورد حمایت اشغالگران که عساکر را به ستوه آورده اند. سوم، تشویق عساکر به جنگ علیه مردم شان که وجدان عساکر با وجدان را می آزارد. هم میهنان ما تصور کرده می توانند، با وجودی که به عساکر پول و غله کافی پرداخت می شود تا در جنگ بروند، با آنهم وقتی که زمینه مساعد شد، عسکر با سلاح خود عسکری را ترک می گوید و هیچ کسی هم توان برگرداندن وی را ندارد. بنابراین برای دولت مستعمراتی کابل نهایت درجه مشکل است که بتواند سه صد هزار عسکر را که آرزوی نگهداری آن را دارد، برای مدت طولانی به پای ایستاده کند. عین قصه در ویتنام جنوبی و عراق کنونی اتفاق افتاده است. تا زمانی که اشغالگران افغانستان را در اشغال دارند، اردوی افغانستان هرگز نخواهد توانست با روحیه میهن دوستی عمل نماید. استقلال و آزادی شرط اصلی موجودیت یک اردوی با شهامت و با شرف است.